

תת"ע 1962/12/13 - מדינת ישראל נגד עמית הרוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1962-12-13 מדינת ישראל נ' עמית הרוני
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמית הרוני

הנאשם

הכרעת דין

ביום 10.7.13 נרשמה נגד הנאשם הודעת תשלום קנס במסגרתה יוחס לו ביצוע עבירה של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף שאין מימינו קו מקווקו, בניגוד לתקנה 36 (ג) לת"ת. הנאשם כפר במיוחס לו. במסגרת פרשת התביעה העידה עורכת הדוח גב' אורנה בר זיו והודעת תשלום הקנס הוגשה באמצעותה. על פי האמור בהודעת תשלום הקנס, נהג הנאשם בקטנוע ברחוב הירקון לכיוון דרום ונהג משמאל לקו הפרדה הרצוף כאמור מבית מספר 272 עד בית 168, כאשר הוא נצפה על ידי עורכת הדוח שהייתה סטטית בכתובת הירקון 168. זולת שאלה אחת, אם אכן עבר הנאשם את העבירה - עליה השיבה עורכת הדוח בחיוב - לא נשאלה העדה כל שאלה מהותית נוספת.

גרסת הנאשם הייתה כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו. זו הגרסה שמסר בתגובה לטענת עורכת הדוח כי עבר את העבירה האמורה וזו הגרסה שאותה הוא מבקש מבית המשפט לאמץ בסיכומיו. מנגד, טוענת ב"כ המאשימה כי גרסת המאשימה, כמפורט בהודעת תשלום הקנס היא מפורטת וברורה והנאשם לא עשה כל מאמץ בחקירה נגדית להתמודד עם גרסה זו.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולאחר שהזהרתי את עצמי כי גרסת המאשימה מבוססת על עדות יחידה, מצאתי להעדיף את גרסת המאשימה על פני גרסת הנאשם ולהרשיע את הנאשם במיוחס לו. הנאשם, במסגרת ההליך, הסתפק

בהעלאת טענה בעלמא כי לא ביצע את העבירה. הוא לא הסביר אילו פגמים, אם בכלל, מונעים מבית המשפט ליתן אמון בגרסת עורכת הדוח. כפי שניתן לראות, גרסתה של עורכת הדוח כעולה מת/ ות'2 היא מפורטת ומדויקת. אדרבא, בשלב החקירה הנגדית נמנע הנאשם כליל מלחקור את עדת התביעה בנוגע לעניינים שלאחר מכן בפרשת ההגנה התברר כי היו שנויים מבחינתו במחלוקת, כמו למשל השאלה אם היה פקק תנועה במקום, השאלה אם בנוסף לנאשם עצרה עורכת הדוח נהגים נוספים, האם היה הנאשם בעצירה או בנסיעה בעת שנעצר על ידי עורכת הדוח ועוד. יודגש כי מגרסת הנאשם בפרשת ההגנה עולה, לכאורה, כי עורכת הדוח התבלבלה, או הייתה עשויה להתבלבל, בעת שהבחינה בביצוע העבירה שכן יחד עם הנאשם נעצרו 2 כלי רכב נוספים שקיבלו לדברי הנאשם דוחות. דא עקא, הנאשם לא התייחס בחקירה נגדית לכך שנעצרו עימו 2 נהגים נוספים ולעניין האפשרות כי עורכת הדוח נתפסה לכלל טעות בזיהויו של הנאשם כמבצע עבירה. ודוק, האפשרות לקיומו של בלבול לא הועלתה על ידי הנאשם בשלב ההוכחות ואף לא קודם לכן, בעת רישום הדוח ובעת שהוסברה לו העבירה המיוחסת לו. טענת הנאשם כי שאל את השוטרת לגבי עניין זה בעת שאין לכך כל זכר בהודעת תשלום הקנס חייבה התייחסות מצד הנאשם בחקירה נגדית אולם הנאשם משיקוליו בחר שלא לעמת את העדה עם סוגיה זו. 4 כידוע, החקירה הנגדית היא הכלי המרכזי לחשיפת האמת. הימנעותו של הנאשם מלעשות שימוש בכלי רב ערך זה מעמידה את גרסת עדת התביעה בחזקת אמת שלא הופרכה (יעקב קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, 1993, בעמ' 709 ואילך).

בשולי הדברים אציין כי על פי גרסת הנאשם זו לו הפעם השלישית בה נעצר על ידי עורכת הדוח. עם זאת, הנאשם עצמו בחקירה נגדית שלל אפשרות לרדיפה אישית וטען כי כפי הנראה מדובר בצירוף מקרים (עמ' 2 ש' 3-2).

לאור כל האמור, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה ועל כן אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 9 בספטמבר 2014, י"ד אלול תשע"ד, במעמד הצדדים